

Observacions personals sobre la GIEC

Josep Ruaix i Vinyet

Continuant el que hem dit, de caire general, en l'editorial d'aquest número de LLENGUA NACIONAL (p. 3), heus ací una sèrie d'observacions més personals i concretes sobre la *Gramàtica de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (GIEC), Barcelona 2016. Insistim que són observacions personals, que no volen comprometre el conjunt dels companys de redacció de la nostra revista i que són complementades per una llista de detalls que hem enviat directament a la SF del IEC perquè els puguin tenir en compte amb vista a futures edicions.

Impressions positives

Comencem amb un seguit d'impressions positives que hem experimentat en llegir la GIEC per primera vegada de forma contínua i completa.

Trobem molt bé que s'admeti la locució *per part de* (p. 532, primer paràgraf), considerada per alguns com a suspecta, ja que és útil i necessària.

També trobem encertat que s'admeti (p. 583, segon paràgraf) la locució *a finals de* (i, anàlogament, *a principis de*, etc.), considerada suspecta per alguns.

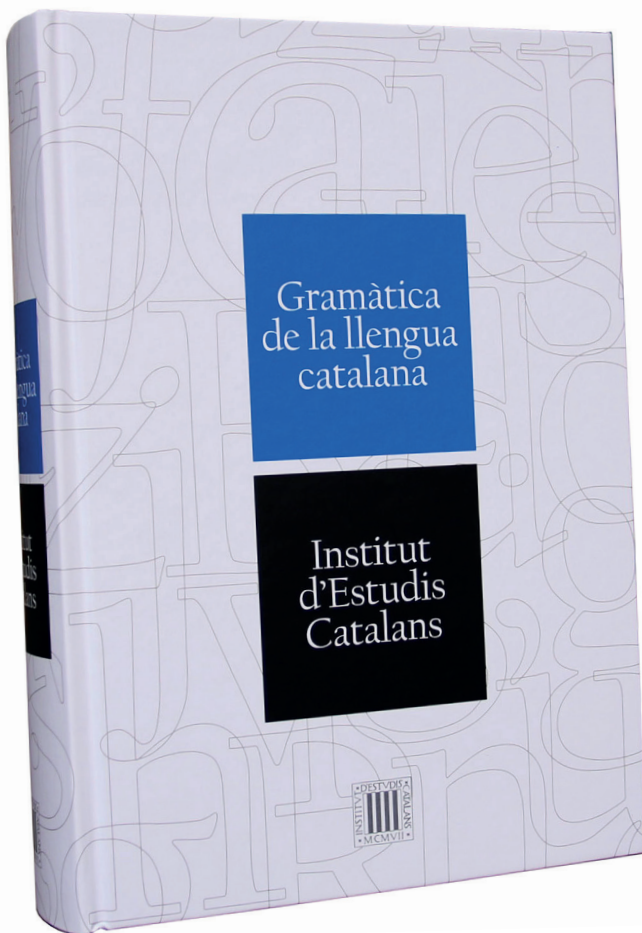
Ens alegrem que s'admeti, al costat de la grafia *de bocaterrosa*, la grafia no aglutinada *de boca terrosa* (p. 804, primer paràgraf), defensada per nosaltres (cf. *Nou diccionari auxiliar*, Barcelona 2011, pp. 55-56).

Trobem bé que s'admeti l'expressió *donar una conferència* (p. 832, darrer paràgraf).

Destaquem la puntuació d'aquest exemple: *Tenia intenció d'anar-hi avui mateix; ara, si tu m'assegures que vindrà demà, llavors no hi aniré* (p. 974, cinquè paràgraf). Notem que, després de l'*ara* adversatiu s'hi posa coma (no dos punts, com fan alguns).

Notem aquests exemples: *és tant o més difícil que escriure* (p. 982, penúltim paràgraf); *La Tina és tant o més alta que tu* (p. 1073, darrer paràgraf); *Viu tant o més lluny que nosaltres* (p. 1074, quart paràgraf). Exemples que solucionen el dubte, plantejat per alguns, de si s'ha d'escriure, en aquest tipus de construcció, *tan* o *tant*.

També trobem positiva la distribució, en la redacció de la GIEC, de les preposicions *per* i *per a* davant d'infinitiu i de les preposicions *a* i *en* en expressions locatives, si bé, tant en el primer cas com en el segon, s'hi han esmunyit algunes badades.



Finalment, esmentem com a impressió positiva el manteniment, en general, de la normativa de Pompeu Fabra, com també l'esforç per explicar una sèrie de fenòmens més o menys desconeguts o poc estudiats.

Impressions negatives

La principal impressió negativa que hem tingut llegint la GIEC és el fet de no haver-s'hi tingut en compte un seguit d'estudis nostres que tenen la intenció d'afinar, completar i actualitzar la normativa fabriana (citem aquests nostres estudis en la seva darrera versió).

Així, pel que fa al capítol 8 de la GIEC, el nostre treball «Una combinació de pronoms febles admissible?» (tipus *no se m'espanteu*), dins *Estudis de llengua*, Barcelona 2016, pp. 21-30.

Pel que fa al capítol 9, les nostres observacions sobre les variants no velaritzades en la persona 4 de l'imperatiu de determinats verbs (tipus *entenem-nos, seiem*, etc.), que es poden trobar dins *Català complet / 2*, Barcelona 2007, pp. 175-177.

Pel que fa al capítol 12, els nostres reiterats comentaris sobre les noves normes a propòsit de l'ús del guionet en els mots compostos (vegeu, per exemple, «Més sobre el guionet (3)», dins *Llengua Nacional*, núm. 96, III trimestre 2016, pp. 33-39).

Pel que fa al capítol 14, les nostres puntualitzacions sobre el que anomenem «el *de* regit» (cf. *Estudis de llengua*, pp. 147-154).

Pel que fa al capítol 16, el nostre treball «La fórmula de la datació», dins *Estudis de llengua*, pp. 15-17.

Pel que fa al capítol 18, creiem que s'hauria d'haver restringit més la «duplicació amb el pronom de datiu de tercera persona», d'acord amb el que diem en el *Català complet / 2*, p. 127.

Pel que fa al capítol 19 (apartat 19.3.3), creiem que s'hauria d'haver parlat de l'ús de la preposició *amb* en casos com *anar amb el metge*. Vegeu *Català complet / 2*, pp. 232-233.

Pel que fa al capítol 23 (p. 895, on es parla sobre construccions impersonals), s'hauria d'haver tingut en compte la doctrina exposada dins les nostres *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui / 1*, Moià 1994, pp. 69-75.

Pel que fa al capítol 24 (p. 931), hauria de parlar del «gerundi de quasi-simultaneïtat» (cf. *Català complet / 2*, p. 183).

Pel que fa al capítol 27, trobem a faltar que es parli de les oracions de relatiu sense verb (cf. *Estudis de llengua*, pp. 357-362).

Pel que fa al capítol 34 (concretament, p. 1.257, penúltim paràgraf, construccions tipus *qui és qui?*), s'hauria d'haver tingut en compte el nostre treball «Relatius i interrogatius defectuosos», dins *Estudis de llengua*, pp. 409-425 (concretament, pp. 421-424).

Esperem que aquestes observacions personals —al costat de moltes d'altres que hagin arribat o puguin arribar d'altres cantons— serveixin als nostres lectors per a actuar amb discerniment davant la GIEC, tal com aconsellem en l'editorial. ■

